

תפילת הדרך

ואחר כך יאמר:

**שִׁיר לַמַּעְלוֹת. אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים. מֵאֵין יבֵּא עֲזָרִי:
עֲזָרִי מֵעַם יי. עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹטָא
רַגְלָךְ. אֵל יְנוּם שְׁמֹרֶךְ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל. יי שְׁמֹרֶךְ. יי צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמֵם הַשֶּׁמֶשׁ
לֹא יַכְכֶּה וַיִּרַח בְּלַיְלָה: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע. יִשְׁמַר אֶת
נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:**

אח"כ יאמר הלכה זו יחיד ורבים הלכה כרבים ויכוין ראשי תבות שם יוה"ך המסוגל לשמירת הדרך שרמוז זה בסופי תבות "כי מלאכיו יצוה לך":

**יְחִיד וְרַבִּים הֵלְכָה כְּרַבִּים: פִּי מִלֹּאכְיוּ יִצְוֶה לְךָ
לְשְׁמֹרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ:**

וכתב הבא"ח: מצאתי בכתר מלכות כתוב בקשה ושבח לקל מיוסדת על שם הקדוש הנזכר, שיאמר הנוסע בעת נסעו:

**יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח הַמַּאֲצִיל כָּל, יִתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
הַבּוֹרָא כָּל, יִתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר הַיּוֹצֵר כָּל, יִתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלַּל הַעוֹשֶׂה כָּל, יְחִיד וּמְיֻחָד הַרְאֵנוּ כְּבוֹדְךָ, יוֹצֵר
וּבוֹרָא הָקֵם כְּסֵאֶךָ, יֹסֵד וּבִנֵּה הַיִּכָּל כְּבוֹדְךָ, יְחִיד וּמְיֻחָד
הַמְהַלֵּל כְּבוֹדוֹ, יוֹצֵר וּבוֹרָא הַמַּתְעַלֶּה כְּסֵאֶךָ, יַגְדִּיל וַיְרַבֶּה
הַתְּחַזְקוֹת כְּחִינוּךָ, יֹאמְצָנוּ וַיֵּאבְדוּ הָאוֹיְבִים כָּלָם, יַעֲזֹרְנוּ
וַיַּכְרְתוּ הַשׁוֹנְאִים כָּלָם, יִשְׁמְרְנוּ וַיִּתְבַּטְּלוּ הַמְשַׁטְיָנִים
כָּלָם, יַחֲזִקְנוּ וַיִּתְבַּטְּלוּ הַמְקַטְרָגִים כָּלָם, יֹאמְצֵן וַיַּחֲזֵק
הַקָּל כְּפֻנְתֵינוּ, יִשְׁגֵּב וְכוֹנֵן הַקָּל כְּפֻנְתֵינוּ, יַבְרֵךְ וַיִּיטִיב הַקָּל
כְּפֻנְתֵינוּ, יַהַדֵּר וַיִּצְלִיחַ הַקָּל כְּפֻנְתֵינוּ, יֹאִיר וַיִּצְלִיחַ הַדֶּרֶךְ
כָּל, יִתְכַוֵּן וַיִּתְיַשֵּׁר הַדֶּרֶךְ כְּרַצוֹנֵנוּ, לְמוֹבָה וּלְבִרְכָה,
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, אָמֵן, כֵּן יְהִי רָצוֹן:**

היוצא לדרך, לאחר שיצא מהעיר אומר תפלה זו:

**יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ
לְשָׁלוֹם, וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם,
וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזוֹ חֲפָצֵנוּ לְשָׁלוֹם, (אם חוזר באותו יום מוסיף:
וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּפַף כָּל-אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ,
וּמִכָּל מִינֵי פְרַעְגִּיּוֹת הַמַּתְרַגְּשׁוֹת לְבוֹא לְעוֹלָם, וְתַתְּנֵנוּ
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵינוּ, וְתִשְׁמַע
קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:**

**וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלֹּאכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב בְּאֲשֶׁר רָאָם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל)
מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם: ג"פ
וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַתַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעַתְךָ קוִיִּתִּי יי:
ג"פ לְפָרְקֶנָךְ סִבְרִית יי:**

**הַמְּלֹאֵךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע וַיְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹרָהֶם
וַיִּצְחַק וַיִּדְגּוּ לָרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:**

**הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מִלֹּאֵךְ לְפָנֶיךָ לְשְׁמֹרֶךָ בְּדֶרֶךְ וְלַהֲבִיאֶךָ
אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכִּינֵתִי:**

**יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֹאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֵךְ: יִשָּׂא
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:**

